

Deus habet in se omnia

suos: & nichil inueniet. Apprehendet eum quasi aqua inopia: nocte opprimit eum tempestas. Tolle eum ueniat uentus & auferet: & uelut turbo rapit eum de loco suo. & mittet super eum & non pariet. De manu eius fugiens fugiet: stringet super eum manus suas. & sibilabit super illum inueniens locum eius. Habet argentum uenarum suarum principia: & aurum locus est in quo conflatur: ferrum de terra tollitur. & lapis soluitur calore: in es utitur. Tempus positum tenebris. & uniuersum finem ipse considerat. Lapide quoque caliginat & umbram mortis dundit: torrens a populo pregnante. eos quos obtulit est pes egenis hominum & inuidios. Terra de qua crebatur panis: in loco suo igne subtila est. Locus saphiri lapides eius: & glebe illius aurum. Serrantam ignorauit aurum. nec inuenit oculos inuenit. Non calcauerunt eam filii iustorum: nec praesunt peccata. Ad siluam extendit manum suam: subdit araducibus montes. In petris riuos scidit. Omne preciosum uidit oculus eius. & uida quoque fluminum seruatus est: & abscondita uidit in lucem. Sapientia ubi inuenit. quia est locus intelligentiae. Hec est homo sciens eius: nec inuenit in terra suauiter inuentum. Abyssus dicit non est in me: mare loquitur non est in meum. Non dabitur aurum obrutum per eum: nec appendetur aurum in commutatione eius. Non erit aurum in die iudicij: nec lapis saphiri. Non adeo preciosissimo uel saphiro. Non adequabitur ei aurum: nec uinum: nec commutabitur per eum uasa auri: excelsa & eminentia: non inuenit in commutatione eius. Trahitur autem sapientia de occidat. Non adequabitur ei rapax de ethiopia: nec tunc mundissime componet. Unde & sapientia uenit: Quis est locus intelligentiae?

Abscondita est ab oculis omnium uinum. Volucres quoque est taret. Pisco & mos dixerunt auribus uis audiuimus fama eius. Os intelligit uiam eius: & ipse nouit locum illius. Ipse enim fines mundi metatur: & omnia que sub celo sunt respicit. Qui fecit uentus pondus. & aquas appendit mensura. Quando ponebat plebis legem. & uiam peccatis sonantibus: tunc uidit illam & enarrauit. & praeparauit & intelligit & dixit homini. Ecce timor domini ipsa est sapientia: & recedere a malo est intelligentia. Adidit quoque iohannes assumens parabolam suam: & dixit. Quis in trouat ut sim uicere mentes plebis. scilicet dies quibus deus custodiebat me: quia splendebat lucerna eius super caput meum. & ad lumen eius ambulabam in tenebris. Sicut fui in diebus adolescentiae meae: quia secreto deus erat in tabernaculo meo: quando erat omnipotens in meo: & in circuitu patris meo: quando lauabam pedes meos: & uicere per eum fundebat in riuos olei: quia uidebam ad portam ciuitatis. & in platea parabant cachectaria in. Videbant me inuenies & absconditabantur: & senes & surgentes stabant. Principes cessabant loqui: & digitum supponebant os suum. Vocem suam cohibebant duces: & lignum guttur suo adhibebat. Auris autem meae: & oculus uidens: & clamor meum reddebat in. quod liberasti pauperem uociferantem: & pupillam tuam non est aduersum. Benedictio pueri sui me uenibat: & cor meum uidet consolatus sum. Iusticia inductus sum. & uestitus me sicut uestitio. & diademate iudicium meum. Oculi mei ceciderunt: & pes claudet. Parerit & pauperum: & causam quam nesciebam diligenter inuestigabam. Contra haec

VIII B20/104

ATY:

